

مترجمة باللغة الألبانية
وقف لله تعالى

Përkthyer në gjuhën shqipe
Shpërndahet Falas

Anuluesit e Islamit

Autor: Muhamed ibn Sulejman Et-Temimi

Shpjegues: Hejthem ibn Muhamed Serhan
Ligjerues pranë xhamisë Profetike, Medine

Përshtati në gjuhën shqipe: Esat Rexhepi

Komentimi i Anuluesve të islamit

Komentimi i anuluesve të Islamit

Parathënie

Vërtet, të gjitha falënderimet i takojnë Allahut të madhëruar, Atë e lavdërojmë, dhe vetëm prej Tij falje dhe ndihmë kërkojmë. Kërkojmë mbrojtje tek Allahu nga e keqja e veteve tona dhe nga të këqijat e veprave tona.

Atë që Allahu udhëzon, nuk ka kush që ta devijojë, dhe atë që Allahu e devijon, askush nuk mund ta udhëzojë.

Dëshmoj se nuk ka asnjë të denjë për adhurim përveç Allahut të vetëm, pa ortak dhe dëshmoj se Muhammedi (ﷺ) është rob dhe i Dërguari i Tij. Në vijim :

"Me të vërtetë, fjala më e mirë është Libri i Allahut të Lartësuar dhe udhëzimi më i mirë është udhëzimi i të Dërguarit të Allahut ﷺ, gjërat më të këqija në fé janë shpikjet. Çdo shpikje është një risi (bidat) në Islam. Çdo risi është devijim dhe çdo devijim është në Zjarrë¹."

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

"O ju që keni besuar! Hyni në Islam tërësisht dhe mos pasoni gjurmët e djallit, vërtet ai është për ju armik i hapur" (kur'an 2:208)

Dhe Allahu (subhannahu ua te'ala) thotë në Kuran:

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ

"A nuk ka ardhur koha për ata që kanë besuar që zemrat e tyre të përulen para përkujtimit të Allahut..." (Kur'an 57:16)

¹ Ky fjalim është nga hadithi i të Dërguarit të Allahut (ﷺ) dhe njihet si hutbeja lamtumirëse dhe i Dërguari i Allahut (ﷺ) fillonte hutbën e tij, predikimet, mësimet dhe paralajmërimet me të. Shejh Albani (Allahu e mëshiroftë) ka shkruar një kërkim shkencor të dobishëm mbi këtë temë.

Fatkeqësisht Umeti i të Dërguarit të Allahut (ﷺ) po vuan sot në duart e njerëzve që nuk kanë njohuri fetare, që dalin për thirrje në Islam dhe japin fetva (verdikte juridike islame).

Ky libër "شرح متن نواقض الاسلام", Komentimi i anuluesve të islamit" është një nga shkrimet më thelbësore të shkruara. Kjo paralajmëron dhe hedh poshtë rrugët e sekteve të gabuara, të cilat janë shfaqur sot në mbarë botën ku muslimanët jetojnë.

Pyetja që dikush mund të ngrejë është: Nëse gjithkush pretendon të jetë në të vërtetën, atëherë si ta dallojmë atë që realisht është në të vërtetën?

Përgjigja për këtë është: Islami me të cilin ka ardhur i Dërguari i Allahut (ﷺ) dhe Islami i Sahabëve (shokëve të tij, Allahu qoftë i kënaqur me ta).

Kush i kundërvihet të dërguarit, pasi që i është bërë e qartë e vërteta dhe ndjek rrugë tjetër nga ajo e e besimtarëve, Ne e lëmë në atë që ka zgjedhur (në dynja) dhe e fusim në Xhehennem. Përfundim i keq është ai.

{Kuran, En-Nisa 115}

SHPJEGIM I ANULUESVE TË ISLAMIT

Dijetari i Islamit, Muhamed ibn Abdul Uehab (Allahu e mëshiroftë) ka thënë: Në emër të Allahut Mëshiruesit, Mëshirëbërësit. Dije që anuluesit e islamit janë dhjetë anulues:

Së pari: Shoqërimi i ortakëve në adhurim me Allahun (shirku), Allahu thotë:

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

“Vërtet Allahu nuk fal që ti ortakësohet dikush në adhurim, e fal poshtë tij (shirkut) për atë që do” (Kur’an 4:48)

Dhe thotë:

“...Sigurisht atij që adhuron tjetërkënd përveç Allahut, Allahu do t’ia ndalojë Xhennetin dhe strehimi i tij do të jetë Zjarri, dhe për zullumqarët nuk ka ndihmës” (5:72).

Aty bën pjesë edhe therja e kafshëve për dikën tjetër përveç Allahut, siç është rasti i atyre që therin për Xhindët apo të vdekurit.

Së dyti: Kushdo që bën midis tij dhe Allahut ndërmjetës duke ju lutur atyre, apo duke kërkuar ndërmjetësimin e tyre apo duke ju mbështetur atyre, vetëm se ka bërë kufr (ka mohuar) me unanimitet të dijetarëve.

Së treti: Kushdo që nuk i bën tekfir (nuk i llogarit si pabesimtarë) mushrikët (idhujtarët), apo dyshon në veprën e tyre të kufrit (mosbesimit), apo e saktëson rrugën e tyre, ka bërë kufr.

Së katërti: Kush beson që ka udhëzim më të plotë se udhëzimi i Profetit (ﷺ), apo që gjykimi i ndokujt është më i mire se gjykimi i tij, siç është rasti me ata të cilët preferojnë gjykimin e Tagutëve (kokat e devijimit sh.p) para gjykit të tij, atëherë ata janë (Jobesimtarë).

Së pesti: Kushdo që urren ndonjë gjë me të cilën ka ardhur i Dërguari (ﷺ) edhe nëse vepron me të, ka bërë kufr.

Së gjashti: Kushdo që tallet me diçka prej fesë së të Dërguarit (ﷺ), shpërblimit të Allahut ose dënimit të Tij, vetëm se ka bërë kufr. Allahu thotë:
 قُلْ أَلِلَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ. لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ.

“...Thuaj: “A mos vallë me Allahun, shpalljet e Tij dhe të Dërguarin e Tij po talleni?”Mos u shfajësoni! Ju e mohuat fenë, pasi patët besuar...”
 (Kur'an 9: 65-66)

Së shtati: Sihri (magjia), duke përfshirë magjinë e ndarjes dhe magjinë e bashkimit (divorcit ose lidhjes), kushdo që e praktikon atë ose është i kënaqur me të, ka bërë kufr. Dëshmi për këtë është thënia e Allahut:

وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ

“Këta engjëj (Haruti dhe Maruti) nuk i mësonin ndokujt magji, pa i thënë: “Ne jemi dërguar për t’ju vënë në provë, andaj ti mos u bëj mohues (duke mësuar apo ushtruar magjinë)!” (Kur'an 2:102)

Së teti: Mbështetja e idhujtarëve dhe ndihmesa e tyre kundër muslimanëve. Dëshmi për këtë është thënia e Allahut:

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“...Kushdo prej jush që i bën ata miq, është me ata. Vërtet, Allahu nuk i udhëzon në rrugë të drejtë keqbërësit”. (Kur'an 5:51)

Së nënti: Kushdo që beson që disa njerëzve ju lejohet të dalin prej legjislacionit islam ashtu siç ju lejua Hidrit dalja prej legjislacionit të Musës ﷺ atëherë ai është një Kafir (Pabesimtarë).

Së dhjeti: Shmangia nga feja e Allahut duke mos e mësuar atë dhe duke mos vepruar me të. Dëshmi për këtë është thënia e Allahut:

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ دُكِّرَ بآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا ۚ إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

“E kush është më i padrejtë se ai që këshillohet me ajetet e Zotit të vet, e pastaj u kthen shpinën atyre? Ne me siguri do të hakmerremi kundër kriminelëve.”

(Kur'an 32:22)

Nuk ka dallim në kryerjen e ndonjërit prej anuluesve të lartpërmendura, pavarësisht nëse dikush e ka bërë atë seriozisht apo me shaka, apo nga frika, përveç nëse është i detyruar të thotë ose të bëjë ndonjërin prej tyre. Të gjitha këto janë prej çështjeve më të rrezikshme që ndodhin më së shumti. I takon një muslimani të jetë i kujdesshëm dhe të ketë frikë se mos bie në njërin prej tyre. Kërkojmë mbrojtjen e Allahut nga ajo që e bën të detyrueshëm hidhërimin e Tij dhe dënimin e Tij të dhembshëm.

Paqja dhe bekimet qofshin mbi krijesën më të përsosur, Muhammedin (ﷺ) familjen dhe shokët e tij.

SHPJEGIMI

HYRJE E AUTORIT

Në Emrin e ALLAHUT, Mëshiruesit, Mëshirëbërësit

Dije që anuluesit e islamit janë dhjetë anulues:

Përse dijetarët fillojnë librat e tyre me Bismilah (në emër të Allahut)?

Kjo është për shkak se ata ndjekin:

1. Kuranin fisnik , Profetët dhe të dërguarit (paqja qoftë mbi ta) si shembuj.

2. Hadithin: "çdo gjë që nuk fillon me Bismilah është e cunguar / ebter", edhe pse është i dobët.

3. Ndjekja e dijetarëve dhe Selefëve (paraardhësit tanë të drejtë, Allahu i mëshiroftë të gjithë ata).

4. Për të fituar bekimet e Allahut duke filluar me emrin e Tij.

Nëse një numër përmendet në Kuran ose në Hadith

Nëse e gjejmë në tekstet e Kuranit dhe Sunnetit që nuk ka diçka që e shton këtë numër, atëherë numri ka një nënkuptim, domethënë që nuk mund të shtohet. Për shembull: Shtyllat e Imanit, sikurse në Hadithin e Xhibrililit (alejhi selam).

Nëse gjejmë që ka një numër më të madh në tekstet e Kur'anit dhe Sunnetit, atëherë ky numër nuk ka nënkuptim dhe ne mund të marrim një numër më të madh nga ai që ka ardhur, siç është hadithi "*Pesë janë aktet e Fitras (natyrshmërisë)*", ose "*Shmangni Shtatë Gjërat Shkatërruese*".

Pse numri i përmendur ndonjëherë nuk ka nënkuptim?

Kjo është nga metoda e përsosur e mësimave të të Dërguarit të Allahut (ﷺ). Kjo sepse ai (ﷺ) donte t'ia lehtësonte dëgjuesit të tij kuptimin e asaj që u përmend në mesim dhe ta përvetësonin atë plotësisht në një të ardhme të afërt. Ashtu siç ka thënë i Dërguarit i Allahut (ﷺ): *"Ka tri gjëra për të cilat unë betohem, kështu që mbanjini mend ato."* Ai (ﷺ) tha: *Pasuria e një robi (të Allahut) nuk zvogëlohet me anë të bamirësisë..."*, në këtë rrugë ka ecur autori.

Pse i studiojmë këto anulues (të islamit)?

Në mënyrë që të distancohemi dhe të mos biem në to, kjo është një dobi e madhe, madje prej dobive më të mëdha. Kjo është e ngjashme me mësimin e çështjeve që zhvlerësojnë abdesin apo namazin, që të mos jetë namazi ynë i kotë. Hudhejfah ibn el jeman (radijAllahu anhu) transmeton: "Njerëzit e pyesnin të Dërguarin e Allahut (ﷺ) për të mirën, por unë e pyesja atë (ﷺ) për të keqen nga frika se ajo mund të më kapë".

Ç'farë janë anuluesit e Islamit?

Janë ato që rrënojnë Islamin dhe që janë shkak për rënien e njeriut në kufër të madh (duke dalë kështu nga Islami). Islam do të thotë dorëzim ndaj Allahut me Teuhid (Njësim) dhe nënshttrim ndaj Tij me bindje dhe distancim nga shirku dhe nga njerëzit e tij.

Kuptimi i kësaj është:

Kryerja e ndonjërit prej këtyre anuluesve nga një musliman, e bën atë të dalë nga Islami për në Kufr (i kërkojmë Allahut mbrojtje dhe shpëtim).

Pse dijetarët përdorin shprehje të ndryshme si: Zhdukës, zhvlerësues ose anulues?

Këto janë fjalë të njëjta në kuptim dhe përdoren në mënyrë që nxënësit të mos mërzhiten duke përdorur shpesh të njëjtat fjalë.

A janë dijetarët të një mendimi sa i përket këtyre anuluesve?

Përgjigjja është Po.

A janë këta anulues të kufizuar në një numër të caktuar?

Përgjigjja është Jo.

Pse u përmendën dhjetë prej tyre?

Sepse ato janë më të përhapurat, dhe që të mësohen përmendësh.

A është e mundur të përfshihen anuluesit e islamit në formë të përgjithshme?

Me bindje të zemrës Siç është: bindja që dikush tjetër përveç Allahut mund të sjell dobi.	Me fjalë siç është: fyerja e Allahut ose të Dërguarit të Tij (ﷺ) ose e fesë Islame.	Me Vepra siç është: praktikim i magjisë.	Dyshimi në mosbesimin e hebrenjve dhe të krishterëve të cilëve ju ka arritur shpallja dhe nuk kanë besuar në të.
---	---	--	--

A i ka përmendur Profeti (ﷺ) Dhjetë anuluesit? Cili është argumenti?
Po, i Dërguari i Allahut (ﷺ) i ka përmendur të gjithë këta anulues, ç' do njeri prej tyre ka argument nga Kur'ani dhe Sunneti. Allahu i Lartësuar thotë në Kuran:

وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ

"Ne kështu i shpjegojmë hollësisht shpalljet, në mënyrë që të qartësohet rruga e kriminelëve". (Kur'an 6-55)

A është e lejuar për dikë që të shpallë dikë tjetër jobesimtar, nëse ai person është parë ose është njohur për kryerjen e ndonjë prej këtyre veprave anuluese të Islamit?

Jo, nuk është e lejuar. Për këtë çështje duhen konsultuar dijetarët e njohur ose Gjykata e Sheriatit Islam për të marrë një vendim për mosbesimin e dikujt. I Dërguari i Allahut (ﷺ) ka thënë:

"Nëse dikush i thotë vëllait të vet, O jobesimtar, atëherë me siguri njeri prej tyre është i tillë".

Kush ka shkruar prej dijetarëve lidhur me anuluesit e islamit?

Të gjithë autorët e Fikhut (Jurisprudencës) i përmendin anuluesit në kapitullin "dispozita e renegatëve". Megjithatë, autori është i pari që e shkroi në libër të veçantë.

A është e domosdoshme që të bëjmë dallim midis veprës dhe vepruesit?

Po patjetër, kjo sepse jo ç'do kush që bie në kufr bie kufri mbi të (jo çdokush që bie në vepër mosbesimi është jobesimtarë), për këtë arsye, vepra e tekfirit (deklarimit se dikush është jobesimtarë) kushtëzon ngritjen e argumentit dhe largimin e dyshimeve. Për më tepër, qëllimi i autorit (Allahu e mëshiroftë) nuk është që t'i shpallë njerëzit si jobesimtarë, porse të paralajmërojë për anuluesit e Islamit, e kjo është këshillë për Umetin.

Çfarë duhet të veprojë ai i cili i ka mësuar anuluesit e islamit?

Duhet që të ketë kujdes të madh që të mos bie në njërin prej tyre, po ashtu ti paralajmërojë të tjerët nga rreziku i tyre, sidoqoftë, gjykimi ndaj individëve i takon dijetarëve dhe Gjykatave Islame. Allahu i Lartësuar thotë në Kuran:

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

“Tashmë ju ka ardhur një i Dërguar nga gjiri juaj. Atij i vjen rëndë për gjynahet që bëni ju, jua dëshiron të mirën me gjithë zemër që ju të shkoni rrugës së drejtë dhe është i butë e i mëshirshëm me besimtarët. Nëse ata largohen (nga e vërteta), thuaj: “Më mjafton Allahu, s’ka zot tjetër përveç Tij. Unë mbështetem tek Ai që është Zot i Fronit të Madh”! (Kur’an 9:128-129)

Anuluesi i Parë

Shoqërimi i ortakëve në adhurim me Allahun (shirku), Allahu thotë (kuptimi i ajetit): “Vërtet Allahu nuk fal që të adhurohet dikush apo diçka tjetër veç Atij, por gjynahet e tjera më të vogla ia fal kujt të dojë” (Kur’an 4:48)

Dhe Allahu thotë: “...Sigurisht atij që adhuron tjetërkënd përveç Allahut, Allahu do t’ia ndalojë Xhennetin dhe strehimi i tij do të jetë Zjarri. Për keqbërësit nuk ka ndihmës” (Kur’an 5:72).

Aty bënë pjesë edhe therja e kafshëve për dikën tjetër përveç Allahut, siç është rasti i atyre që therin për Xhindët apo të vdekurit.

Llojet e Shirkut

Shirku i madh

(Këtë e kishte për synim autori)

Realiteti i tij është që të besojë se dikush tjetër përveç Allahut ka sundim të fshehtë në univers, apo ka bindje që mund të sjell dobi apo të largojë dëme.

1. Nxjerr prej islamit
2. I zhduk të gjitha veprat
3. E bën të lejuar dënimin me vdekje për personin që kryen shirk dhe konfiskimin e pasurisë nga udhëheqësi (qeverija).
4. Meritimi i ndëshkimit të përjetshëm në zjarrin e xhehenemit.
5. Në tekste legjislative quhet si shirk i madh.
6. Nëse është në trajtën e shquar atëherë për qëllim është shirku i madh.

Shirku i vogël

Është bërja shkak e ndonjë gjëje që Allahu nuk e ka bërë si shkak, çdo gjë që është rrugë për tek shirku i madh është shirk i vogël.

1. Nuk nxjerr nga islami.
2. Anulon vetëm veprimin specifik.
3. Nuk i nënshtrohet konfiskimit të pasurisë ose dënimin me vdekje nga udhëheqësi (qeverija).
4. Nuk e bën të obliguar dënimin me Zjarr në formë të përhershme.
5. Në tekste legjislative quhet si shirk i vogël.
6. Nëse vjen në trajtën e pashquar.

A falet shirku i madh?

Jo, nuk falet nëse vdes në ate gjendje. Allahu i Lartësuar thotë në Kuran“ : Vërtet, Allahu nuk fal që të adhurohet dikush apo diçka tjetër veç Atij,...” (Kur’an 4:48)

Nëse ai pendohet atëherë i falet për shkak të thënies së Allahut në Kuran: **“Thuaj: “O robërit e Mi, që i keni bërë keq vetes me gjynahe, mos e humbni shpresën në mëshirën e Allahut! Allahu, me siguri, i fal të gjitha gjynahet. Vërtet, Ai është Falësi i madh dhe Mëshirëploti.”** (Kur’an 39:53).

Përderisa dielli nuk lind nga perëndimi, për shkak të thënies së të Dërguarit të Allahut (ﷺ): *"Hixhreti nuk do të përfundojë derisa pendimi të përfundojë dhe pendimi nuk do të përfundojë derisa dielli të dalë nga perëndimi".*

Apo kur ti afrohet vdekja, Allahu thotë në Kuran: **“Nuk pranohet pendimi i atyre që vazhdimisht bëjnë të këqija e, kur u afrohet vdekja, atëherë thonë: “Unë tani me të vërtetë pendohem”**. As për ata që vdesin duke qenë jobesimtarë. Për këta, Ne kemi përgatitur dënim të dhembshëm.”

Llojet e fljimeve

Kurbani që bëhet për Allahun

Kurbani i Haxhit, i Bajramit, Akikah, ose për bamirësi.

Therja që bëhet për dikë tjetër përveç Allahut me dashuri dhe madhërim:

Siç është fljimi ndaj xhindëve dhe ndaj të vdekurit. Ky është Shirk i madh.

Therja e Lejuar

Siç është: të presh mish për vete, apo që t'iu shërbesh mysafirëve, për biznes etj.

Llojet e Veprave të Ndaluar

Shirk i madh (mosbesim i madh që zhvlerëson Islamin), është mëkati më i madh.	Shirku i vogël (mosbesimi i vogël që nuk e zhvlerëson Islamin), është më i madh se mëkatet e mëdha.	Mëkatet e Mëdha: Ç'do veprim për të cilin është përmendur (në Kur'an ose Sunnet) dënim i veçantë, siç është mallkimi, apo largimi prej mëshirës, apo që vepruesi i tij është jobesimtarë, apo krahasohet me kafshët më të ulta, etj...	Mëkatet e vogla: Ç'do veprim i ndaluar për të cilin nuk është përmendur dënim specifik i veçantë në Kur'an dhe Sunnet.
---	---	--	--

Mëkatet më të mëdha

Numri i tyre: Nuk ka një numër specifik, por mund të përfshijë çdo akt që përputhet me përshkrimin e mësipërm.	Vendimi mbi atë që e kryen atë: 1. Besimtar i dobët, është besimtar me besimin e tij dhe mëkatarë me mëkatin e tij. 2. Duhet për sevapet e tij e urrehet për gjynahet e tij. 3. Nuk shoqërohet me të për aq kohë sa ai është i zhytur në mëkate të mëdha.	Nivelet e ndryshme(të mëkateve të mëdha): 1. Ka nivele të ndryshme, i Dërguari i Allahut (ﷺ) ka thënë: "Mëkatet më të mëdha prej më të mëdhajave".	Vendimi rreth mëkateve të mëdha 1. Vendimi është që pendimi është i detyrueshëm, i Dërguari i Allahut (ﷺ) ka thënë: "Nëse shmangeni mëkatet e mëdha", dhe ka thënë: "Vajtuesja nëse nuk pendohet..."
---	---	--	--

Kushdo që bën midis tij dhe Allahut ndërmjetës duke ju lutur atyre, apo duke ju kërkuar ndërmjetësimin apo duke ju mbështetur atyre, vetëm se ka bërë kufër me unanimitet të dijetarëve.

Llojet e Ndërmjetësimit

Atë që vetëm Allahu ka mundësi ta plotësojë

I mohuar

Është ai ndërmjetësim që Kur'ani e ka mohuar, është ndërmjetësimi që kërkohej prej të tjerëve përveç Allahut për atë që nuk ka mundësi ta realizojë askush përveç Allahut, ky është Shirk i madh (politeizëm).

I pohuar

Është ai që Allahu e ka konfirmuar për Vetën e Tij dhe nuk kërkohet prej askujt tjetër përveç Tij, kushtet e tij janë:

1. Leja e Allahut për ndërmjetësim
2. Që të jetë Allahu i kënaqur me atë që ndërmjetëson
3. Të jetë i kënaqur me atë që ndërmjetësohet për të.

Ndërmjetësim që ka mundësi ta bëjë një krijesë:

Lejohet me katër kushte:

1. Të jetë i pranishëm.
2. Të jetë i gjallë
3. Të ketë aftësinë për të ndërmjetësuar
4. Të besohet se është vetëm shkak për arritjen e synimit.

Ndërmjetësimi specifik i Profetit (ﷺ):

1. Ndërmjetësimi i Madh (në ditën e Gjykimit)
2. Ndërmjetësimi për xhaxhain e tij Ebu Talibin që ti lehtësohet denimi.
3. Ndërmjetësimi i tij për t'u hapur Portat e Xhenetit.

Ndërmjetësimi i Përgjithshëm i të Dërguarve, Profetëve, Engjëjve, Njerëzve të Teuhidit dhe i foshnjave.

1. Ndërmjetësimi për ngritjen e shkallëve të Besimtarëve.
2. Ndërmjetësimi për ata që e meritojnë xhehenemin prej besimtarët që të mos futen në të (disa prej tyre).
3. Ndërmjetësimi për ata që hyjnë në xhehenem prej besimtarëve që të dalin prej tij.

A është e saktë për një person t'i thotë dikujt tjetër: "Lute Allahun për mua?"

Nëse e lidh zemrën me atë person, atëherë ky është prej llojeve të shirkut të vogël, kurse nëse bëhet me katër kushtet e cekura më lartë (i gjallë, prezentë, i aftë, shkak) atëherë është e saktë edhe pse nuk parapëlqehet.

Teuekuli (mbështetja):

Varësia e vërtetë ndaj Allahut e shoqëruar me lidhje të fortë ndaj Tij, duke mos i anashkaluar shkaqet e ligjëruara.

E Lejuar

Nëse i mbështetet ndonjë të gjalli për çështje për të cilën ai ka mundësi fizike/materiale në realizimin e saj, kjo , duke e konsideruar atë si shkak, me bindje se realizimi është vetëm në dorë të All-llahut, siç është rasti me atë që e autorizon dikë për tregti apo transaksion.

Shirk i Vogël

Është varësia ndaj ndonjë të gjalli duke lidhur zemrën me të, siç është rasti me atë që i varësohet ndonjë të gjalli për rizkun (furnizimin) e tij, duke e bërë atë më shumë se një shkak.

Shirk i madh nëse ia dedikon dikujt tjetër përveç Allahut (këtë e kishte për synim autori)

Mbështetja e plotë në formë adhurimi dhe nënshtrimi, derisa të ketë bindje që mund të sjellë dobi apo largojë dëme, siç është rasti i atyre që ju mbështeten të vdekurve.

A është e saktë të thuhet "ju kam mbështetur filanit", apo "ju kam mbështetur Allahut pastaj ty?"

Asnjëra prej thënieve nuk është e saktë, sepse është një veprim i zemrës dhe nuk duhet ti drejtohet askujt përveç Allahut të madhëruar, mirëpo e sakta është që të thuhet "kam autorizuar filanin"; i Dërguari ﷺ ka autorizuar disa nga shokët e tij për çështje të përgjithshme apo të veçanta.

Kushdo që nuk i bën tekfir (nuk i llogarit l pabesimtarë) mushrikët (idhujtarët), apo dyshon në veprën e tyre të kufrit (mosbesimit), apo e saktëson rrugën e tyre, vetëm se ka bërë kufr.

Cili është gjykimi i Islamit për politeistët?

Kujt do që i arriti Mesazhi i të Dërguarit të Allahut (ﷺ) dhe nuk besoi në të, atëherë ai është jobesimtar, sepse Allahu i lartësuar thotë :

"Kushdo që kërkon fe tjetër përveç islamit ajo nuk do ti pranohet" 3:85

A bëjnë pjesë ithtarët e Librit (çifutë dhe krishterë) tek idhujtarët?

Po, sepse Allahu i lartësuar thotë:

"Luftojini ata që nuk besojnë All-llahun e as ditën e gjykimit, nuk e konsiderojnë të ndaluar (haram) atë që e ndaloi All-llahu dhe i dërguari i Tij, dhe nuk besojnë fenë e vërtetë, prej atyre të cilëve u është dhënë libri (çifutët dhe të krishterët), derisa ta japin xhizjen (taksën) në dorë e duke qenë të përlurur." (9:29)

I Dërguari i Allahut (ﷺ) tha: *"Betohem tek Ai në dorën e të Cilit është shpirti im, ç' do kush prej çifutëve apo të krishterëve që dëgjon për mua dhe pastaj vdes duke mos besuar në atë për të cilën jam dërguar, do të jetë nga banorët e Zjarrit".*

A do të thotë kjo se ne nuk jemi të lejuar që të përmbushim marrëveshjet tona ndaj tyre?

Kushdo që ka bërë ndonjë marrëveshje me ta, duhet ta përmbushë atë për hir të Allahut të Lartësuar, Allahu thotë në Kuran: **"Për sa kohë që ata t'i përmbahen marrëveshjes - përmbajuni edhe ju, sepse Allahu i do të devotshmit" 9:7.** Në lidhje me sjelljen ndaj mushrikinëve (politeistëve/jobesimtarëve), njerëzit mund të kategorizohen në tri grupe:

Prej atyre që marin pjesë në festimet, festivalet dhe praktikimet fetare të tyre.

Prej atyre që bëjnë padrejtësi kundër tyre, siç janë vrasja, vjedhja, dëmtimi i tyre.

Rruga e mesme e ehli sunetit është shmangja nga pjesëmarrja në festimet e tyre. Përmbushja e të gjitha premtimeve dhe angazhimeve dhe mos kryerja e padrejtësive ndaj tyre. Pjesëmarrja me ta në raporte të ndërsjellta si tregtia, etj duke i ftuar ata tek njëshmëria e Allahut.

Anuluesi i KATËRT

Kush beson që ka udhëzim më të plotë se udhëzimi i Profetit (ﷺ), apo që gjykimi i ndokujt është më i mire se sa gjykimi i tij, siç është rasti me ata të cilët preferojnë gjykimin e Tagutëve para gjykimit të tij, atëherë ai është Kafir (mosbesimtarë).

Gjykimi me ligje të tjera përveç asaj çfarë Allahu ka shpallur.

Është preferimi i ligjeve të tjera përveç atyre të ligjëruara nga Allahu, ose besimi se vendimi i Allahut nuk është i dobishëm. Kush përqafon këtë besim, atëherë bën kufër të madh që nxjerr nga Islami, pra bëhet jobesimtar. Allahu (ﷻ) thotë në Kuran: **“Në vend të Allahut, ata kanë zgjedhur për zot rabinët dhe murgjit e tyre, si dhe Mesinë, të birin e Merjemes, ndërkohë që janë urdhëruar të adhurojnë vetëm një Zot, përveç të Cilit nuk ka tjetër që meriton të adhurohet. I lartësuar qoftë Ai mbi gjithçka që ia shoqërojnë (në adhurim).”**(Kur'an 9:31)

Ka prej tyre që besojnë se ligji i Allahut të Lartësuar duhet të zbatohet dhe është më i miri për shoqërinë, por preferojnë legjislacion tjetër përveç atij të Allahut, për shkak të dëshirave të tyre, dashurisë së tyre për një pozicion, fuqi e kështu me radhë. Në këtë rast ata kanë bërë kufër të vogël (mëkat shumë i madh, por që nuk i nxjerr nga islami sh.p). Nëse përveç kësaj i'a mohon të drejtat dikujt (sipas sheriatit) atëherë ai është gjithashtu shtypës, dhe rrezikon të bjerë në Kufër të madh duke e bërë atë të dalë prej Islamit .

Anuluesi i PESTË

Kushdo që urren ndonjë gjë me të cilën ka ardhur i Dërguari ﷺ edhe nëse vepron me të, vetëm se ka bërë kufr.

Dëshmia për këtë anulues është thënia e Allahut të Lartësuar:

“Kjo për shkak se ata e urrejnë atë që ka shpallur Allahu, andaj Ai i ka zhvlerësuar veprat e tyre.” (47:9)

Po ashtu thënia e Tij:

“Jo, për Zotin tënd, ata nuk do të jenë besimtarë të vërtetë, derisa të të marrin ty për gjyqtar për kundërshtitë mes tyre; e pastaj, të mos ndiejnë kurrfarë dyshimi ndaj gjykimit tënd dhe të binden ty plotësisht.” (4:65)

Dhe thënia e Tij:

“Allahu ia hap zemrën për (të pranuar) Islamin atij që dëshiron ta udhëzojë, ndërsa atij që dëshiron ta lërë në humbje, (ia mbyll zemrën e) ia shtrëngon gjoksin si të jetë duke u ngjitur në qiell. Kështu, Allahu, i ndëshkon ata që nuk besojnë.” (6:125)

Të dashurit dhe të urreyerit për hir të Allahut (ﷻ):

Dashuria dhe urrejtja për hir të Allahut është prej obligimeve, madje është lidhja më e fortë e besimit.

Çfarë duhet dashur për hir të Allahut (ﷻ)?

Veprat	Vepruesit	Kohët	Vendet
Ç'do vepër me të cilën Allahu është i kënaqur, është gjithçka që është ligjëruar në islam, siç është Teuhidi.	Kushdo që praktikon atë që Allahu është i kënaqur, siç janë profetët, të dërguarit, engjëjt, sahabët dhe çdo njësues.	Kohët e caktuara që Allahu i do, siç është Nata e Kadrit, pjesa e tretë e natës.	Vende të veçanta që Allahu i do, siç është Meka dhe Medina.

Çfarë duhet të urrejmë për hir të Allahut(ﷻ)?

Veprat	Vepruesit	Kohët	Vendet
Ç'do veprim që Allahu e urren dhe e refuzon, ajo është çdo gjë që e ka ndaluar Allahu dhe i dërguari i Tij.	Siç janë vepruesit e shirkut, të hiporkizisë dhe djajtë.	Kohë të veçanta që Allahu (ﷻ) i urren, siç është koha kur adhurohet dielli.	Siç janë altaret, apo çdo vend në të cilin praktikohet shirku.

A bëhen gratë mosbesimtare kur ato nuk pajtohen me poligaminë?

Realiteti është se ajo nuk e ka mohuar Sheriatin, mirëpo është ndjenjë e natyrshme që e bën të mos e pëlqejë poligaminë, e kjo është një gjë për të cilën ajo nuk qortohet.

Anuluesi i GJASHTË

Kushdo që tallet me diçka prej fesë së të Dërguarit (ﷺ), shpërblimit të Allahut ose dënimit të Tij, vetëm se ka bërë kufr. Allahu thotë:

“...Thuaj: “A mos vallë me Allahun, shpalljet e Tij dhe të Dërguarin e Tij po talleni?” Mos u shfajësoni! Ju e mohuat fenë, pasi patët besuar...”
(Kur'an 9: 65-66)

Ai që përbuz ose tallet

Kuptimi dhe gjykimi i kësaj çështje:

Të tallesh do të thotë të nënvlerësosh dikë ose diçka, gjykimi për atë që tallet ose fyen është se ai konsiderohet jobesimtar sepse kundërshton të vërtetën dhe mosbesimi i tij është Kufr i madh, i cili ka anuluar Islamin e tij, dhe e bënë të detyrueshme dënimin e tij me Zjarr të Xhehenemit. Përsa i përket atij që është në shoqërinë e dikujt që fyen Allahun (ﷻ) ose të Dërguarit të Tij (ﷺ), atëherë ai duhet që të kundërshtojë atë që thuhet ose ta shmang duke u larguar nga ajo shoqëri në të cilën zhvillohet biseda, ngjashëm me këtë është ai që e transmeton një tallje pa e kundërshtuar atë. Allahu thotë në Kuran:

“Ai jua ka shpallur në Libër: Kur të dëgjoni se mohohen fjalët e Allahut dhe bëhet tallje me to, atëherë mos rrini me ata, derisa të ndërrojnë bisedë, përndryshe do të ishit si ata. Allahu do t'i tubojë në Xhehenem të gjithë hipokritët dhe mohuesit.” (4:140)

Pendimi i tij pranohet me kushtet e mëposhtme:

1. Ta lavdërojë Allahun në mënyrën se si duhet të lavdërohet.
2. Të denoncohet nga tallja që e ka kryer.
3. Të shfaqen shenjat e pendimit të tij, dhe t'i dihet singjeriteti.

Ai që e fyen të Dërguarin (ﷺ), pendimi i tij mund të pranohet midis tij dhe Allahut, mirëpo megjithatë pushtetari duhet ta dënojë për këtë veprim.

Megjithatë, nëse ofendimi i supozuar nuk është i qartë, a zbatohet vendimi me kufr? Qasja e duhur është t'i shpjegohet atij rreziku i fjalimit të tij dhe kështu nëse ai pendohet, atëherë ai duhet të falet, përndryshe rasti i tij duhet t'i referohet Gjykatës islame dhe Dijetarëve të Mëdhenjë.

Sihri (magjia), duke përfshirë magjinë e ndarjes dhe magjinë e bashkimit (divorcit ose lidhjes), kushdo që e praktikon atë ose është i kënaqur me të, ka bërë kufër. Dëshmi për këtë është thënia e Allahut:

“Këta engjëj (Haruti dhe Maruti) nuk i mësonin ndokujt magji, pa i thënë: “Ne jemi dërguar për t’ju vënë në provë, andaj ti mos u bëj mohues (duke mësuar apo ushtruar magjinë)!” (Kur’an 2:102)

Magjia

Shenjat e atij që praktikon Magjinë

1. Mosndjekja e rrugëve të lejueshme të rukjes.
2. Shkruajtja e fjalëve të ndara, apo fjalëve të pakuptimta.
3. Shikimi në yje, leximi i shuplakës apo filxhanit.
4. Lidhja e nyjeve e shoqëruar me fryrje.
5. Veprimi që të dashurohet apo urrehet dikush.
6. Të urdhërojë të sëmurin që të bëjë ndonjë vepër të ndaluar, siç është lënia e namazit, apo bërja e Kurbanit në emër të dikujt tjetër përveç Allahut.
7. Që të pyes për emrin e nënës.
8. Të pretendojë njohjen e të fshehtës (Gajbit)

Dispozita e saj:

Magjia është kufër i madh, si shkak i thënies së Allahut:

“Këta engjëj (Haruti dhe Maruti) nuk i mësonin ndokujt magji, pa i thënë: Ne jemi dërguar për t’ju vënë në provë, andaj ti mos u bëj mohues”

Shkuarja tek magjistari dhe dispozita për këtë:

Kjo përfshin: vizitën e magjistarit, dërgimi i dikujt tek magjistari në emrin tënd, dërgimi i mesazheve, shikimi i kanaleve televizive apo internetit ku shfaqet horoskopi, leximi i shuplakës, apo filxhanit... Gjykimi i atij që shkon tek magjistarët është se namazi i tij nuk pranohet për 40 ditë, siç është përmendur në hadithin e të Dërguarit të Allahut (ﷺ): **“Ai që viziton një parashikues fati/fallxhor dhe e pyet atë për ndonjë gjë, namazi i tij nuk do të pranohet për 40 ditë”**.

Sa i përket atij që beson në thëniet e magjistarëve, atëherë i Dërguari i Allahut (ﷺ) ka thënë: **“Kushdo që shkon tek një parashikues fati ose fallxhor dhe beson në atë që i thuhet, ai ka mohuar në atë që iu shpall Muhammedit (ﷺ)”**, përjashtim ka për atë që shkon për ta kundërshtuar dhe është i denjë për këtë.

Heqja e efektit të magjisë (النشرة)

Ajo është dy llojesh:

E Lejuar

Është ajo që bëhet me anë të rukjes, apo barërave të lejuara, apo lutjes.

E ndaluar

Nëse ajo përmban lloje magjie, ka thënë i Dërguari ﷺ "Është nga veprimi i shejtanit".

Përgënjeshtrimi i atij që pretendon se lejohet magjia të shërohet me magji:

1. Largimi i magjisë me magji është në kundërshtim me Kuranin, Sunnetin dhe udhëzimin e të parëve tanë të mirë.
2. Bëhet shkak për zëvendësimin e kurimit të vërtetë (me Kur'an dhe Sunet).
3. Në këtë veprim (lejimin e kurimit të magjisë me magji), lejohet rritja e influencës së magjisë dhe magjistarëve në popull.
4. Aty ka largim prej të sigurtës që është shërimi me Kuran, për në të dyshimtën që është largimi i magjisë me magji.
5. Që të prishi magjia magjinë, duhet që si kuruesi ashtu dhe i kuruari ti afrohen djallit me atë që ai pëlqen derisa ta prishi magjinë.
6. Nëse ai i cili është prekur nga magjia duron, atëherë atij do ti takojë Xhenneti siç është transmetuar nga Profeti ﷺ.
7. Largimi i magjisë me magjinë vetëm se ia shton sëmundjen/magjinë pacientit.
8. Profetit ﷺ i është bërë magji, mirëpo nuk është kuruar me magji, por me rukje të ligjshme.

Mbështetja e idhujtarëve dhe ndihmesa e tyre kundër muslimanëve. Dëshmi për këtë është thënia e Allahut:

“...Kushdo prej jush që i bën ata miq, është me ata. Vërtet, Allahu nuk i udhëzon në rrugë të drejtë keqbërësit”.(5:51)

Mbështetja e jobesimtarëve kundër besimtarëve:

Është obligim për çdo musliman të distancohet nga idhujtarët, jobesimtarët dhe të mohoj fenë e tyre dhe të bëjë aleat pasuesit e Teuhidit (Njëshmërisë) dhe ta dojë fenë e tyre, ndërsa, kushdo që e do mosbesimin ose është i kënaqur me të, apo e mbështet atë, apo i ndihmon idhujtarët kundër muslimanëve, atëherë ai ka mohuar dhe është një prej tyre. Si rezultat, mbështetja e politeistëve ose jobesimtarëve kundër muslimanëve bie në dy kategori:

Mosbesim dhe anulim i islamit

Ky është bashkimi me jobesimtarët kundër muslimanëve nga dashuria për jobesimtarët dhe urrejtja për muslimanët, duke dëshiruar fitoren e mosbesimtarëve mbi muslimanët.

Nuk është mosbesim që e anulon Islamin (por është mëkat i madh)

Që të mos jetë kjo me dashuri ndaj idhujtarëve dhe me urrejtje ndaj muslimanëve, por për interesa të kësaj bote dhe për përfitime materiale.

Anuluesi i NËNTË

Kushdo që beson që disa njerëzve ju lejohej të dalin prej legjislacionit islam ashtu siç ju lejua Hidrit dalja prej legjislacionit të Musës ﷺ atëherë ai është një Kafir (Jobesimtarë).

Kushdo që beson që disa njerëzve ju lejohej të dalin prej urdhërave dhe ndalesave të Allahu dhe të Dërguarit të Tij ﷺ

Ai është mosbesimtarë me unanimitetin e dijetarëve, i ofrohet rasti të pendohet dhe i sqarohen faktet, nëse nuk pendohet atëherë dënohet me vdekje nga pushtetari.

Ka thënë i Lartësuar:

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا

“Thuaj: “O njerëz, unë jam i Dërguari i Allahut për të gjithë ju...” (7:158)

Dhe ka thënë i Dërguari ﷺ

"Po të ishte vëllai im Musa gjallë, nuk do të kishte zgjedhje përveç të më pasonte."

Aty bëjnë pra pjesë edhe ithtarët e Librit që ju ka arritur shpallja e fundit siç u cek më parë.

Shtrohet pyetja: a është e vërtetë që Hidri ka dal nga sheriatit i Musës ﷺ?

Kjo nuk na është vërtetuar që ai të ketë dal prej tij, por edhe nëse vërtetohet, mbase nuk ka qenë prej Umetit të Musës ﷺ, ngase Profetët e mëparshëm janë dërguar tek popujt e tyre, kurse Profeti ynë ﷺ është dërguar tek të gjithë njerëzit, andaj askujt nuk i takon që të dal prej sheriatit të tij.

Anuluesi i DHJETË

Shmangia nga feja e Allahut duke mos e mësuar atë dhe duke mos vepruar me të. Dëshmi për këtë është thënia e Allahut:

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ

“Kush është më i padrejtë se ai që, kur i përmenden shpalljet e Zotit të tij, nuk ua vë veshin atyre? Vërtet, Ne hakmerremi ndaj keqbërësve!”

(32:22)

Largimi nga feja e Allahut (🕌)

I Dërguari i Allahut (ﷺ) ka thënë: *“Kujtdo që Allahu ia dëshiron të mirën, e bën atë të kuptojë Fenë”,* prej kësaj nënkuptohet që atij që Allahu nuk ia dëshiron të mirën (me dëshirë universale), Allahu e largon prej Islamit dhe ai bëhet i pavëmendshëm lidhur me mësimin e fesë së Allahut. Allahu i madhëruar thotë: **“Kush është më i padrejtë se ai që, kur i përmenden shpalljet e Zotit të tij, nuk ua vë veshin atyre? Vërtet, Ne do të hakmerremi ndaj keqbërësve!”** (32:22)

Dhe muxhrimunët (kriminelët, jobesimtarët, politeistët, mëkatarët, mohuesit, etj.) janë prej banorëve të Zjarrit, kërkojmë strehim tek Allahu prej dënimit me Zjarr.

Gjykimi mbi shmangien

Nëse shmanget me dëgjimin dhe zemrën e tij nga i Dërguari i Allahut (ﷺ) as nuk e beson, as nuk e përgënjeshtrohet, as nuk e miqëson, as nuk e armiqëson, dhe nuk i kushton rëndësi asaj me të cilën u dërgua, atëherë ai është një jobesimtar dhe mosbesimi i tij është Kufër i madh, që e nxjerr atë prej Islamit.

Thotë Allahu i Lartësuar:

Kur u thuhet atyre: “Ejani tek ajo që ka shpallur Allahu dhe i Dërguari i Tij” i sheh hipokritët se si largohen prej teje me përbuzje. (4:61)

Po ashtu thënia e Tij:

“Kushdo që largohet prej këshillave të Zotit të Tij, Ai do ta hedhë drejtë një dënimi të ashpër” (72:17)

Nuk ka dallim për kryerjen e ndonjërit prej anuluesve të lartpërmendur, pavarësisht nëse dikush e ka bërë atë seriozisht, me shaka apo nga frika, përveç nëse është i detyruar të thotë ose të bëjë ndonjë prej tyre. Të gjitha ato janë prej çështjeve më të rrezikshme dhe që ndodhin më së shpeshti. I takon një muslimani të jetë i kujdesshëm dhe të ketë frikë se mos bie në njërin prej tyre. Kërkojmë mbrojtjen e Allahut nga ajo çfarë e bën të detyrueshëm hidhërimin e Tij dhe dënimin e Tij të dhembshëm. Paqja dhe bekimet qofshin mbi krijesën më të përsosur, Muhammedin (ﷺ) familjen dhe shokët e tij.

Nuk ka dallim tek këta anulues midis atij që:

E bën nga frika:

Është ai që pretendon se e ka bërë këtë anulues të islamit nga frika se mos po i ndodh ndonjë dëmtim, qoftë në pasuri apo pozitë, megjithëse nuk e ka detyruar askush. Allahu (ﷻ) thotë në Kur'an:

“Ka disa njerëz, që thonë: “Ne besojmë Allahun”. Por, kur vuajnë për çështjen e Allahut, e quajnë përndjekjen prej njeriut njësoj si dënimin e Allahut. Ndërsa, kur u vjen fitorja prej Zotit tënd, ata, me siguri - do të thonë: “Ne kemi qenë me ju”. Vallë! A nuk e di Allahu më së miri se ç’ka në zemrat e cdokuit?” (29:10)

E bën seriozisht:

Ai që bën anuluesin seriozisht dhe e kryen qëllimisht dhe nuk ka për këtë ndonjë arsye.

E bën me shaka:

Ai që e bën anuluesin dhe pretendon se ai thjesht ishte duke bërë shaka.

E bën duke qenë i detyruar:

Nuk bën kufër ai i cili e vepron ndonjërin prej anuluesve të islamit nëse vërtetë është detyruar. kushtet që e bëjnë arsyetimin e vlefshëm janë si më poshtë :

1. Të jetë vërtet i detyruar ta kryejë atë, nuk ka arsyetim për atë që nuk është detyruar, siç është i frikësuar, apo ai që bën lajka.
2. Ai nuk duhet të tejkalojë këtë shkelje; për shembull: nëse ai detyrohet të fyej dikë fyerja e të cilit është kufër dhe shkon përtej kësaj dhe fyen të tjerë përveç tij atëherë ka bërë kufër.
3. Të mundohet sa të ketë mundësi të mos jetë ajo e drejtpërdrejtë, por shprehje që aludon në më shumë se një kuptim.
4. Zemra e tij duhet të jetë e kënaqur me besimin, kjo do të thotë që ai duhet të ketë besim në zemrën e tij, ndërkohë që shqipton atë që është i detyruar të thotë.
5. Ajo që ai është i detyruar të thotë, nuk duhet të jetë një shkelje ndaj të tjerëve, as nuk duhet të jetë një devijim për njerëzit e tjerë.

SQARIME TË RËNDËSISHME

Së pari: Autori, me shkrimin e këtij libri, nuk ka synuar bërjen tekfir (të shpallë jobesimtar) të Umetit (muslimanëve), por synimi i tij ishte t'i mësojë njerëzit në mënyrë që të kenë kujdes prej këtyre anuluesve dhe të kenë frikë prej tyre, sepse kur të kenë frikë prej tyre atëherë besimi i tyre do të jetë i saktë dhe do të shpëtojnë nga dënimi i dhembshëm, ashtu siç ju takon atyre që edhe të tjerët ti paralajmërojnë nga ato, sepse ai është rrezik i madh që duhet të mësohet në mënyrë që të ruhet prej tij.

Së dyti: Frika e muslimanit prej shirkut bëhet duke e mësuar diturinë e pastër fetare, i Dërguari i Allahut (ﷺ) ka thënë: "*Kujtdo që Allahu ia dëshiron të mirën, Allahu e bën atë të kuptojë Fenë*". Andaj, kuptimi i fesë është nga obligimet më të rëndësishme dhe më të mëdha, përmes saj njeriu e mbron veten nga shirk, risitë dhe mëkatet, sa më shumë që njeriut i shtohet njohuria për Zotin e tij kjo e bën që të ketë më shumë parasysh mbikëqyrjen e Tij për fjalët dhe veprat e tij, dhe sa më shumë që njeriu ngritet në dituri, aq më shumë i shtohet sinqeriteti ndaj Allahut dhe i plotësohet besimi, kanë thënë disa dijetarë: "Ne kërkuam diturinë për dikë tjetër përveç Allahut, por refuzojë dituria që të jetë vetëm për hir të Allahut".

Së treti: Nuk lejohet bërja tekfir një person të caktuar, vetëm pasi të vërtetohet që ka rënë në një nga anuluesit e Islamit, ti ngritet argumenti dhe të largohen pengesat e tekfirit, ai i cili e veçron këtë është vetmi person që është është gjykatësit ose dijetarët islam, sa i përket publikut të gjerë, nuk u lejohet atyre të përfshihen në këto çështje.

Së katërti: Autori e përfundon librin e tij me lutjen e mëposhtme: "Kërkojmë mbrojtjen e Allahut nga ajo çfarë e bën të detyrueshëm hidhërimin e Tij dhe dënimin e Tij të dhembshëm", kjo lutje reflekton qëllimin e tij të mirë, butësinë e tij ndaj lexuesit. Ky është një zakon i tij në të gjitha shkrimet e tij. Allahu e faltë e mëshiroftë dhe i dhëntë atij një shpërblim bujar.

TESTOJE VETEN:

Përgjigjuni pyetjeve të mëposhtme:

1. Pse dijetarët fillojnë librat e tyre me Bismilah (Emrin e Allahut)?

 2. Cili është kuptimi i anuluesve të Islamit?

 3. Pse dijetarët përdorin shprehje të ndryshme si: Neuakid, Mufsidat, Muhtilat (Zhdukës, zhvlerësues ose anulues)?

 4. A ka dallim në mendime midis dijetarëve në lidhje me këta anulues?

 5. A janë këta anulues të kufizuar me ndonjë numër?

- Përse autori (Allahu e mëshiroftë) thotë: "Janë dhjetë"?

6. Nëse numri përmendet në Kur'an apo Sunnet, a do të thotë se ai ka një nënkuptim, pra nuk mund të shtohet? Apo jo?

.....

.....

.....

.....

7. Pse është numri i përmendur ndonjëherë dhe nuk ka nënkuptim për përmendjen e tij?

.....

.....

.....

.....

8. Jepni një shembull të numrit të përmendur që ka një nënkuptim?

.....

.....

9. Jepni një shembull të numrit të përmendur që nuk ka nënkuptim?

.....

.....

10. A e sheh autori që ka më shumë se dhjetë anulues?

.....

.....

11. Prej cilave fjalë të autorit kuptohet se ai e sheh që ka më shumë se dhjetë anulues?

.....

.....

.....

.....

12. A është e mundur të përmbliiden zhvlerësuesit/Anuluesit?

.....

.....

.....

13. Si mund të përmbliiden Anuluesit?

.....

14. Pse i mësojmë Anuluesit?

.....

15. A ka shkruar ndonjë autor tjetër, përveç këtij autori, në lidhje me këtë çështje?

.....

16. A ka dallim kur diskutojmë Neuakid (Anuluesit) mes veprës dhe vepruesit?

.....

17. Cila është arsyeja për bërjen e dallimit?

.....

18. A është synimi i autorit me këta anulues që të bëjë Tekfir personat?

.....

19. Çfarë duhet të veprojë ai i cili i mëson këto anulues?

.....

.....

.....

.....

20. Cilin lloj të shirkut e kishte për qëllim autori?

.....

.....

.....

.....

21. Si mund të bëjmë dallimin mes Shirkut të madh dhe Shirkut të vogël?

.....

.....

.....

.....

22. A pranohet pendimi i atij që kryen Shirk të madh? Dhe kur nuk i pranohet pendimi?

.....

.....

.....

.....

23. Ç'farë është më e keqe: Shirku i vogël apo mëkatet e mëdha?

.....

.....

24. Me ç'farë koncepti mund ti dallojmë mëkatet e mëdha?

.....

.....

.....

.....

25. A janë mëkatet e mëdha të kufizuara në një numër të caktuar?

.....

.....

26. Cili është gjykimi për personin që kryen mëkate të mëdha, a duhet apo urrehet?

.....

.....

.....

.....

27. A lejohet të shoqërosh atë që kryen një mëkat të madh?

.....

.....

28. A janë mëkatet e mëdha të klasave të ndryshme? Cili është argumenti?

.....

.....

.....

.....

29. A mund të falen mëkatet e mëdha nëpërmjet veprave të mira? Apo duhet pendim për to?

.....

.....

30. Cilat janë kategoritë e veprimeve të ndaluara?

.....

.....

.....

.....

31. Cilat janë llojet e Shirkut të madh?

.....

.....

.....

.....

32. Cilat janë llojet e ndalesave?

.....

.....

.....

.....

33. Cilat janë llojet e shirkut të madh?

.....

.....

.....

.....

34. Cilat janë llojet e Kurbanit?

.....

.....

.....

.....

35. Në cilat raste theërja e Kurbanit llogaritet prej shirkut të madh?

.....

.....

36. Cilat janë llojet e ndërmjetësimeve?

.....

.....

.....

.....

37. Çfarë është Teuekuli (mbështetja tek Allahut)?

.....

.....

38. Cilat janë kategoritë e Teuekulit?

.....

.....

.....

.....

39. A është e saktë të thuhet: ju kam mbështetur filan personit, apo të thuhet ju kam mbështetur Allahut pastaj filanit?

.....

.....

.....

.....

40. Çfarë duhet të thotë?

.....

.....

.....

.....

41. Cila është dëshmia e mosbesimit të idhujtarëve dhe a përfshihen aty ithtarët e Librit?

.....

.....

.....

.....

42. A do të thotë kjo se nuk duhet t'i përmbushim marrëveshjet tona me ta?

.....

.....

.....

.....

43. Cilat janë kategoritë e muslimanëve në raport me ata që kanë marrëveshje?

.....

.....

.....

.....

44. Cilat janë llojet e mosgjykimit me ligj të Allahut?

.....

.....

.....

.....

45. Cili është gjykimi në lidhje me dashurinë për hir të Allahut?

.....

.....

.....

.....

46. Kë duhet ta duam për hir të Allahut? Dhe kë duhet ta urrejmë për hir të Allahut?

.....

.....

.....

.....

47. Çfarë lloji kufri (mosbesimi) është tallja me fenë?

.....

.....

48. A ka pendim për atë që tallet me fenë? Dhe cilat janë kushtet e pendimit të tij?

.....

.....

.....

.....

49. Cili është gjykimi i sharjes së Profetit (ﷺ)?

.....

.....

.....

.....

50. Cili është gjykimi për atë e dëgjon këtë sharje?

.....

.....

51. Cili është argumenti që aludon për mosbesimin e magjistarit?

.....

.....

.....

.....

52. Cilat janë shenjat e magjistarit?

.....

.....

.....

.....

53. Cili është gjykimi në lidhje me shkuarjen tek magjistari?

.....

.....

54. Ç'farë përfshihet në shkuarjen tek magjistari?

.....

.....

.....

.....

55. Cilat janë mënyrat e ndryshme të shërimit të magjisë?

.....

.....

.....

.....

56. Si mund ta kundërshtojmë atë që thotë se mund ta heqim magjinë me magji?

.....

.....

.....

.....

.....

57. Cili është gjykimi për mbështetjen e mushrikëve?

.....

.....

.....

.....

58. A është e lejuar që dikush ta braktisë Sheriatin e Muhamedit (ﷺ)?

.....

59. A ka dalë Hidri prej sheriatit të Musait (alejhi selam)?

.....

60. Cili është gjykimi për atë që shmanget nga feja e Allahut duke mos e mësuar apo praktikuar atë?

.....

61. Ç'farë kishte për qëllim autori me "të frikësuarin" dhe se a llogaritet ai të jetë i detyruar?

.....

62. Cilat janë kushtet e detyrimit?

.....

63. Cila ishte urtësia e përfundimit të librit me atë lutje specifike?

.....

64. Ç'farë masash paraprake duhet të mari një musliman kundër shirkut?

.....

